

Til lovforslag nr. L 53. Betænkning afgivet af socialudvalget den 12. december 1986

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af bistanndsloven

(Ændring af kontanthjælpsregler m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt og i samråd.

Nogle af disse spørgsmål og besvarelser samt andre bilag fra udvalgsarbejdet vil blive udsendt som et bilagshæfte til betænkningen.

Skriftlige og/eller mundtlige henvendelser er modtaget fra:

Dansk Socialrådgiverforening,
Foreningen for Folkehøjskoler,
Kommunernes Landsforening,
Københavns Magistrat, 3. afd.,
Mødrehjælpen af 1983,
Partiet Fælles Kurs og
Sammenslutningen af Sociale Udvalg.

Arbejdsministeren har oplyst følgende over for udvalget:

Som nævnt under 1. behandling af lovforslaget har det været overvejet totalt at fritage modtagere af kontanthjælp for at betale medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikringen.

Ifølge bekendtgørelse udstedt i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven er arbejdsløshedskassemedlemmer, der er ledige og tilmeldt som arbejdssøgende, og hvis ret til dagpenge er udtømt, fritaget for betaling af medlemsbidrag til arbejdsløshedsforsikringen. Fritagelsen gælder for 3 måneder inden for hvert regnskabsår.

En fuldstændig fritagelse er opgivet, fordi der herved ville være risiko for, at der vil opstå en helt ny gruppe arbejdsløshedskassemedlemmer, der i en længere periode vil være fritaget for at betale medlemsbidrag. For-

sikringsprincippet i arbejdsløshedsforsikringsordningen ville på denne måde blive udhulet, og modtagere af kontanthjælp ville få en lettere adgang til arbejdsløshedsdagpenge end personer, der har arbejde.

Endvidere ville en udvidelse af omfanget af fritagelser stride mod de regelforenklingsbestræbelser, der udfoldes på arbejdsløshedsforsikringsområdet. Regelsættet om arbejdsløshedsforsikringen er meget omfattende og overordentligt kompliceret. De mange særegler og undtagelser er en væsentlig årsag til fejludbetalinger i kasserne.

Regelforenklingshensyn tilsiger derfor snarere at begrænse sådanne særlige ordninger.

Endelig er det således, at også modtagere af arbejdsløshedsdagpenge betaler medlemsbidraget.

Hertil kommer problemer med byrdefordelingen, idet udgifter til kontanthjælp afholdes af kommunerne og staten med 50 pct. fra hver, mens medlemsbidragene skal finansiere en vis del af udgifterne til arbejdsløshedsforsikringen, herunder sammen med arbejdsgiverbidrag fuldt ud udgiften til efterløn. Det betyder, at medlemsbidrag for øvrige medlemmer af arbejdsløshedskasserne i princippet bør stige, hvis modtagere af kontanthjælp fuldstændig skal fritages for at betale medlemsbidrag.

Arbejdsministeren har imidlertid givet tilsagn om at undersøge muligheden for, at der for kontanthjælpsmodtagere kan gøres en undtagelse fra reglen i arbejdsløshedsforsikringsloven om, at ret til dagpenge opnås efter 1 års medlemskab af en A-kasse. Resultatet af undersøgelsen vil blive meddelt Socialud-

valget. Hvis det er muligt, vil arbejdsministeren fremsætte lovforslag om en sådan undtagelse fra 1 års kravet med henblik på vedtagelse inden den 1. juni 1987.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Det Radikale Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af socialministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag.

Flertallet ønsker at fremhæve, at lovforslagets grundtydelser til unge er fastsat under hensyn til stipendiebeløbene efter den gældende lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Undervisningsministeriet overvejer imidlertid for tiden en omlægning af reglerne om Statens Uddannelsesstøtte.

Flertallet har noteret sig, at socialministeren vil være indstillet på at tage lovforslagets § 37, stk. 2, 2. pkt., (ungetaksterne) op til vurdering, så snart der er skabt klarhed om, hvordan reglerne for Statens Uddannelsesstøtte bliver for fremtiden.

Et *mindretal inden for flertallet* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) vil arbejde på, at der – samtidig med at en SU-reform træder i kraft – indføres ensartede ydelser for unge i alderen 18–22 år. Ydelsen bør såvel i bistandssystemet som i uddannelsessystemet være baseret på en ensartet grundtydelse suppleret med boligtillæg og eventuelt andre tillæg, som måtte blive resultatet af SU-reformen.

En ensartet ydelse for unge skal bane vej for en ungdomsløn, der ikke gør skel mellem de grupper af unge, der skal modtage støtte fra det offentlige, og som tillader de unge selv at tjene et vist beløb ud over støtten.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) ønsker at understrege, at det for Socialdemokratiet er helt afgørende, at ingen stilles ringere efter lovforslaget end efter gældende lov.

Af kontanthjælpsrapporten fremgår det, at 26 pct. af de enlige kontanthjælpsmodtagere uden børn gik ned i hjælp de første 9 måneder.

Efter de 9 måneder fik 23 pct. nedsat deres hjælp. For alle familier uden børn fik 30 pct. et fald på mellem 2 og 19 pct. svarende

til gennemsnitlig 260 kr. månedlig. Uanset den lille forbedring på 76 kr. månedlig i varig hjælp vil der givet fortsat være situationer, hvor klienter stilles ringere efter lovforslaget, end de er i dag.

Mindretallet tilslutter sig derfor en regulering af satserne, så de bliver i overensstemmelse med en tilnærmet pristalsregulering.

Mindretallet er modstander af »ungeregen«, som det finder langtfra kan dække udgifterne for de pågældende – ej heller efter tilnærmelsen af de unge hjemmeboendes situation til SU-taksten.

Mindretallet finder det helt urimeligt, at der ikke i lovforslaget er givet mulighed for som et retsgode at kunne få sit fagforenings- og arbejdsløshedskontingent betalt. Mindretallet er opmærksom på, at der også er andre situationer, hvor lovforslaget ikke slår til. Det gælder f.eks., hvor en familie er psykisk og økonomisk slidt ned efter lang tids arbejdsløshed og lang tids modtagelse af offentlig hjælp. Al tilgængelig forskning om de langvarige bistandshjælpsmodtagere viser, at det er altafgørende, at der sættes massivt ind for at undgå social deroute, håbløshed og passivitet.

Mindretallet finder det derfor nødvendigt, at der i lovforslaget indføres en bestemmelse, der gennem et rådighedsbeløb sætter kommunen (det sociale udvalg) i stand til at hjælpe i disse eller lignende tilfælde.

Mindretallet er fortsat modstander af 9 måneders reglen og finder det uværdigt og urimeligt, at bistandsklienter skal kunne klare sig med et så beskedent beløb, særlig da der ikke er nogen mulighed for at komme op på den »høje« takst igen.

Det er mindretallets opfattelse, at § 42 er en af de vigtigste paragraffer i bistandsloven. Mindretallet har noteret sig ministerens imødekommelse med hensyn til at udvide personkredsen til også at rumme andre end de fysiske og psykiske handicappede og imødeser en vejledning, der redegør herfor.

Mindretallet ønsker gennemført en regel om, at der skal ses bort fra halvdelen af en ægtefælles indtægt, når der udbetales hjælp efter § 42. Ifølge AKF vil en sådan regel få betydning for ca. 4.500 mennesker årligt. Det er en kendt sag, at såvel praktiske og økonomiske som psykologiske barrierer kan overvindes, hvis denne mulighed foreligger.

Bet. o. lovf. vedr. bistandsloven

Mindretallet tilslutter sig ministerens ændringsforslag om 6½ års frist for hjælp til flygtninge og om, at unge gravide får hjælp efter voksentakst, samt ændringsforslagene om forbedring af unge arbejdsløses vilkår og om ligestillingen af hjemmeboende unge på henholdsvis kontanthjælp og SU.

Under forudsætning af, at mindretallet får medhold i sine væsentligste ændringsforslag, vil det stemme for lovforslaget ved 3. behandling.

Et andet mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Socialistisk Folkeparti har længe argumenteret for, at skønsprincippet i bistandslovens kontanthjælpsafsnit burde afløses af et retsprincip. Det nuværende system er præget af stor uigenemskuelighed og har medført en umyndiggørelse af de borgere, for hvem det har været nødvendigt at henvende sig på et bistandskontor. SF finder også, at den model for retsbestemte ydelser, som lovforslaget indeholder, er rimelig. Imidlertid er det stadig et grundlæggende problem, at ydelserne er for små, så kontanthjælpsmodtagere ofte tvinges til at leve på et økonomisk niveau, som SF finder er uacceptabelt lavt. Desuden indeholder lovforslaget stadig den i 1982 indførte bestemmelse om, at kontanthjælpsmodtagere efter 9 måneder bliver sat ned på et særlig lavt beløb – en bestemmelse, der er meningsløs og kun tjener til at vanskeliggøre kontanthjælpsmodtageres situation. Ligeledes indeholder forslaget stadig den specielle bestemmelse for unge, som for SF er klart urimelig. I overensstemmelse med denne opfattelse har SF bl.a. stillet ændringsforslag om, at disse to bestemmelser afskaffes, samt at grundydelse generelt hæves. Blandt SFs øvrige ændringsforslag skal specielt fremhæves ønsket om at give kontanthjælpsmodtagere mulighed for selv at kunne bidrage til at komme ud af deres økonomisk trængte situation ved at kunne oppebære en indtægt, uden at der sker fuldt fradrag i kontanthjælpen, samt den særlige socialpolitiske bestemmelse til brug over for kontanthjælpsmodtagere, der ikke »passer ind i systemet«, og hvor der er brug for at kunne yde en supplerende hjælp.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et mindretal (S og SF):

1) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, ændres i 1. pkt. »2.579 kr.« til: »3.154 kr.«.

2) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, udgår 2. pkt.

Af socialministeren, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KRF):

3) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, 2. pkt., ændres »1.222 kr.« til: »1.325 kr.«.

4) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, indsættes som nyt 3. pkt.:

»Unge gravide, der har passeret 12. svangerskabsuge, får grundydelse efter 1. pkt.«.

3. pkt. bliver herefter 4. pkt.

Af et mindretal (S og SF):

5) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, udgår 3. pkt.

Af socialministeren, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KRF):

6) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37, stk. 2, 3. pkt., der bliver 4. pkt., ændres »2.193 kr.« til: »2.269 kr.«.

Af et mindretal (S og SF):

7) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Hvis det sociale udvalg undtagesvis skønner, at den beregnede hjælp efter stk. 2, 3 og 4 er utilstrækkelig til at forhindre, at pågældendes og familiens forhold i tiltagende grad vanskeliggøres, kan der ydes et særligt tillæg

1) til udgifter til forsikring i en anerkendt arbejdsløshedskasse samt dækning af fagforeningskontingent,

2) til andre udgifter, som er absolut nødvendige for at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet,

3) til udgifter i forbindelse med særlige foranstaltninger med det sigte at forbedre pågældendes muligheder for at blive selvforsørgende.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

8) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 37 affattes *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, således:

»*Stk. 7*. De beløb, der er nævnt i *stk. 2*, reguleres hvert år den 1. oktober med en procent, der svarer til stigningen i reguleringspristallet for de nærmest forudgående 12 måneder.«

9) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 38, *stk. 1*, affattes *1. pkt.* således:

»I den beregnede, samlede kontanthjælp, jf. § 37, fradrages pågældendes og ægtefælles indtægter, idet der dog kan ses bort fra indtil halvdelen af en enlig forsørger eller en ægtefælles arbejdsindtægt.«

Af *socialministeren*, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KRF):

10) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 38 indsættes som nyt *stk. 4*:

»*Stk. 4*. Ved beregningen af hjælpen ses der bort fra halvdelen af den godtgørelse, som udbetales deltager i produktionsskoler efter lov om produktionsskoler, vejledningskurser efter lov om ungdomsvejledning og visse uddannelsesforanstaltninger og erhvervsmæssige introduktionskurser for unge efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

Af et mindretal (S og SF):

11) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 42, *stk. 2, 1. pkt.*, udgår ordene », dog udgør grundydelsen til unge under 23 år altid 2.579 kr. månedlig«.

Af et mindretal (SF):

12) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 42, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 37,«: »idet der ikke sker fradrag for ægtefælles indtægter i henhold til § 38, *stk. 1*,«.

Af et mindretal (S og SF):

13) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 42, *stk. 2*, affattes *2. pkt.* således:

»Bestemmelsen i § 37, *stk. 5*, finder ikke anvendelse.«

Af *socialministeren*, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KRF):

14) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 42, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »3. pkt.« til: »4. pkt.«.

Af et mindretal (S og SF):

15) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 42, *stk. 4*, udgår ordene »og dennes familie«.

16) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 42, *stk. 6*, indsættes som *2. pkt.*:

»Efter inddrivelse skal låntagerens indtægt mindst udgøre et beløb svarende til det beløb, der udbetales som højeste dagpenge efter § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.«

Af et mindretal (S):

17) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af lovens § 42 indsættes efter *stk. 10* som nyt stykke:

»*Stk. 11*. Personer, der ikke har afsluttet en uddannelse, hvortil de har modtaget uddannelsesydelse efter bestemmelserne i § 10, *stk. 1 og 2*, i lov om arbejdstilbud til ledige, vil i den resterende del af uddannelsesperioden kunne få hjælp udmålt efter reglerne i *stk. 2*.«

Af *socialministeren*, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KRF):

18) I den under nr. 5 foreslåede affattelse af lovens § 46 a udgår *2. pkt.*

19) I den under nr. 7 foreslåede affattelse af lovens § 134, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »5 år« til: »6½ år«.

Til § 4

Af et mindretal (S og SF):

20) *Stk. 2* udgår.

Af *socialministeren*, tiltrådt af et flertal (KF, V, RV, CD og KRF):

21) Efter *stk. 2* indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. For personer, som i tiden fra 1. januar 1987 til 30. juni 1987 modtager hjælp efter de hidtidige regler i §§ 37 og 43, skal der ved beregningen af hjælpen ses bort fra halvdelen af den godtgørelse, som udbetales deltagere i produktionsskoler efter lov om produktionsskoler, vejledningskurser efter lov om ungdomsvejledning og visse uddannelsesforanstaltninger og erhvervsmæssige introduktionskurser for unge efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ved ændringsforslaget sker en opregulering af grundydelsen, der omtrentlig svarer til, at den hidtidige underholdsdel kommer op på 90 pct. af folkepensionens grundbeløb – en procentdel, der var gældende, indtil et folketingsflertal i december 1982 nedsatte beløbet.

Til nr. 2 og 11

Med ændringsforslagene afskaffes den særlige lave kontanthjælp for unge, der, efter at den sociale ankestyrelse i en række sager havde underkendt det såkaldte »sultecirkulære«, blev indføjet i bistandsloven i 1983.

Til nr. 3

Ved ændringsforslaget forhøjes grundydelsen for unge hjemmeboende under 23 år, således at beløbet kommer til at svare til stipendiebeløbet til hjemmeboende efter loven om Statens Uddannelsesstøtte.

Der foreslås ikke en tilsvarende forhøjelse af grundydelsen for unge udeboende, idet der til disse ydes et boligtillæg ud over grundydelsen.

Ændringsforslaget medfører merudgifter på ca. 2 mill. kr. på årsbasis (ca. 1 mill. kr. i 1987).

Til nr. 4, 14 og 18

Efter ændringsforslagene sikres det, at unge gravide kvinder, som har passeret 12. svangerskabsuge, får ret til at modtage samme grundydelse som personer over 23 år.

Til nr. 5, 13 og 20

Ændringsforslagene afskaffer den såkaldte fattighjælpsbestemmelse, hvorefter bistandsmodtagere efter 9 måneder på almindelig kontanthjælp overgår til en særlig lav ydelse.

Til nr. 6

Ved ændringsforslaget forhøjes grundydelsen for modtagere af kontanthjælp efter udløbet af 9 måneders perioden. Den foreslåede forhøjelse er fastsat på baggrund af prisudviklingen fra 1985.

Grundydelsen er ligesom de øvrige beløb i lovforslaget fastsat i januar 1987-satser og vil blive reguleret ligesom de øvrige grundydelse, jf. lovforslagets § 37, stk. 7.

Merudgiften ved ændringsforslaget vil i 1987 blive ca. 15 mill. kr. (i 2. halvår). På helårsbasis vil merudgiften i 1987 blive ca. 30 mill. kr., men den faktiske merudgift på årsbasis i 1988 og de følgende år vil afhænge af prisudviklingen og Finansministeriets forslag til PL-regulering.

Til nr. 7

Formålet med bestemmelsen er at give det sociale udvalg hjemmel til at yde en supplerende hjælp med særligt socialpolitisk sigte efter konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Til nr. 8

Med ændringsforslaget genindføres den i december 1982 afskaffede dyrtidsregulering af kontanthjælpen.

Til nr. 9

Ved ændringsforslaget genindføres en i 1981 afskaffet bestemmelse, en bestemmelse, der giver mulighed for, at de pågældende kontanthjælpsmodtagere selv kan gøre noget for at forbedre deres økonomiske situation.

Til nr. 10 og 21

Regeringen anser det for uacceptabelt, at der blandt kontanthjælpsmodtagere med hjælp efter bistandslovens § 37, stk. 4, befinder sig en gruppe af unge i alderen 20–29 år, der på grund af manglende uddannelse og beskæftigelse er henvist til igennem længere tid at leve af kontanthjælp.

Arbejdsministeren, undervisningsministeren og socialministeren har derfor taget initi-

ativ til, at der på forskellig vis tilrettelægges en aktiverende indsats, der kan bidrage til, at de unge kommer ud af bistanndslovens system.

Sigtet med indsatsen er, at de unge kontanthjælpsmodtagere skal tilskyndes til at tage imod tilbud om at deltage i et uddannelses- eller beskæftigelsesprojekt med henblik på udvikling af færdigheder, der gør det muligt for de unge at komme ind på arbejdsmarkedet.

Som et centralt led i den øgede indsats over for de unge kontanthjælpsmodtagere vil der blive udsendt en vejledning til støtte og inspiration for kommunerne i deres vejledningsindsats over for de unge. Hensigten er, at kommunerne på denne måde tilskyndes til at gøre en målrettet og mere intensiv indsats for at hjælpe de unge ud af den passive kontanthjælpsforsørgelse.

Det vil endvidere blive foreslået, at aldersgrænsen for deltagelse i en række uddannelses- og beskæftigelsesordninger inden for Undervisningsministeriets og Arbejdsministeriets område bliver forhøjet fra 25 til 29 år.

Regeringen finder det endelig af betydning, at de unge kontanthjælpsmodtagere får en større økonomisk tilskyndelse til at gå i gang med et uddannelses- eller beskæftigelsesprojekt.

Under deltagelse i erhvervsmæssige introduktionskurser (EIFU-kurser), vejledningskurser og ved ophold i produktionsskoler udbetales der en deltagergodtgørelse. Efter bistanndslovens regel om fradrag i kontanthjælpen for indtægter bliver deltagergodtgørelsen imidlertid fratrukket fuldt ud ved beregningen af hjælpens størrelse.

Det er således nødvendigt at lempe bistanndslovens regel om, at indtægter skal fradrages i kontanthjælpen, hvis der i økonomisk henseende skal skabes et større incitament for de unge kontanthjælpsmodtagere til at deltage i de nævnte former for uddannelses- og beskæftigelsesprojekter.

Det foreslås derfor ved nærværende ændringsforslag, at der i bistanndslovens fradragsregel indsættes en bestemmelse om, at der ved beregning af kontanthjælpen skal ses bort fra halvdelen af den godtgørelse, der ydes deltagerne i produktionsskoler, vejledningskurser og EIFU-kurser.

Til nr. 12

Ændringsforslaget medfører en tilbagevenden til princippet i den gamle revalideringslov, hvor ægtefællerne hver for sig blev regnet for selvstændige personer. Det forekommer socialpolitisk uforståeligt, at en ægtefælle til en revalidend ikke skulle kunne bidrage til en forbedring af familiens økonomiske situation ved f.eks. at arbejde mere.

Til nr. 15

Ændringsforslaget medfører, at hjælp til en revalidends familie ikke skal kunne ydes som lån – en hidtidig praksis, som er i strid med bistanndslovens grundlæggende principper.

Til nr. 16

Ved ændringsforslaget fastslås det, at låntageren skal have en minimumsindtægt til rådighed efter inddrivelsen. Bestemmelsen er nødvendiggjort af, at enkelte kommuner har en så hård inddrivelsespraksis, at en låntager kan risikere at have mindre til rådighed, end da vedkommende modtog § 42-støtte.

Det skal i øvrigt tilføjes, at det er forslagsstillernes generelle holdning, at tilbagebetaling af offentlige ydelser ikke bør finde sted, såfremt skyldneren har en indtægt på dagpengemaksimum eller derunder.

Til nr. 17

Det er urimeligt, at det maksimale uddannelsesforløb på 2 år under lov om arbejdstilbud til ledige skal udelukke fra en fuldendelse af uddannelsen for det store flertal, som ved uddannelsens start hverken har 8., 9. eller 10. klasse. Mindretallet ønsker derfor, at de automatisk kan overgå til § 42-hjælp uden særskilt prøvning – ellers er uddannelsesstilluddet nemlig ikke meget værd.

Til nr. 19

Kommunernes Landsforening har henstillet, at længden af den periode, i hvilken staten efter lovforslagets § 134, stk. 3, afholder udgifterne til ydelser efter bistanndsloven, ændres fra de foreslåede 5 år til 6½ år. Landsforeningen henviser til de økonomiske konsekvenser for den enkelte kommune og de administrative fordele ved en forlængelse af perioden.

Med ændringsforslaget imødekommes landsforeningens ønske.

Ændringsforslaget medfører, at forskydningen af udgifter fra staten til kommunerne bliver formindsket. Spørgsmålet om kompen-

sation for forskydningen i udgifter fra staten til kommunerne og de kommunaløkonomiske konsekvenser drøftes mellem Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen og Indenrigsministeriet.

Agnete Laustsen (KF) fmd. Karen Højte Jensen (KF) Lizzie Lichtenberg (KF)

Merete Aarup (KF) Birthe Rønn Hornbech (V) Hanne Severinsen (V)

Birgith Mogensen (CD) Kofod-Svendsen (KRF) Hanne Andersen (S)

Jytte Andersen (S) Mette Groes (S) Joanna Rønn (S) Erik B. Smith (S) nfmd.

Taanquist (S) Agerschou (SF) Birthe Hansen (SF) Aase Olesen (RV)

Partierne VS og FP havde ikke medlemmer i udvalget.